

Er lægemangelen SÅ stor?

Eller, hvorfor finder der forskelsbehandling sted fra myndighedernes side (Sundhedsstyrelsen?), afhængig af hvilket land lægen kommer fra?

For 1½ år siden mente man i region Midtjylland at mangelen på speciallæger var blevet så akut, at der måtte gøres noget radikalt. Derfor besluttede man at annoncere efter speciallæger i Indien, og allerede på dette tidspunkt gjorde jeg opmærksom på at speciallægerne allerede befandt sig i landet, man kunne bare kontakte dem, så havde man arbejdskraften. Dette blev dog ignoreret.

Siden er der blevet brugt mange millioner skatteyderkroner på annoncering, flyrejser til Indien for at foretage interviews med lægerne, sprogundervisning, flybilletter til Danmark for lægerne (og deres familier?), indkvartering med mere.

Mere præcist så koster et rekrutteringsforløb ca. 420.000,00 kr. for 1 læge, og dette beløb er uden de omkostninger der har været i forbindelse med at personale har deltaget i udvælgelsesmøder i Indien. Dette beløb er ikke grebet ud i luften, men er oplyst af Region Midtjylland selv i et bilag til Regionrådets møde d. 2. maj 2007.

Hertil kommer så et ikke oplyst beløb til fremskaffelse af boliger, arbejde til ægtefæller og skole til børn.

Nu er de 31 indiske speciallæger ankommet til Danmark og per 1. februar 2008 kan de så arbejde som speciallæger i Danmark.

Ifølge interviews til medierne har flere af disse læger udtalt at de regner med at blive her i 2-3 år.

Hvorfor ved de allerede INDEN de er startet, at de rejser om et par år?

Er det fordi de er kommet ind under forskerordningen, og således kun skal betale 25% i skat?

Hvad har Danmark så vundet ved denne investering?

Dette tiltag kunne man have brugt når man havde benyttet de ressourcer der allerede befinder sig i landet, men det virker som om der er tale om en total fejlbedømmelse foretaget af de personer som er primus motorer bag dette projekt.

I Danmark findes der allerede uddannede udenlandske speciallæger, som frivilligt er rejst hertil for at bosætte sig og vie deres arbejdsliv til det danske sundhedsvæsen. Disse personer har arbejdet som speciallæger i deres respektive fødelande inden de valgte at rejse til Danmark.

Hvorfor har man ikke valgt disse læger til stillingerne i region Midtjylland?

Nej, fordi de efter at have indsendt deres uddannelsesdokumentation til Sundhedsstyrelsen og opnået midlertidig autorisation, skal arbejde 3 måneder på 2 forskellige afdelinger med positiv evaluering fra mindst den ene afdeling, samt til eventuelle eksamener på Universitetet for at få varig autorisation.

Når den varige autorisation er opnået, skal der arbejdes som reservelæge sammenlagt 12 måneder før den udenlandske speciallæge kan få en introduktionsstilling (denne er også af 1 års varighed).

Når den udenlandske speciallæge så har gennemført den 1 årige introduktionsstilling, skal vedkommende i gang med hoveduddannelsesforløbet. Disse stillinger, som kun udbydes 2 gange om året og i begrænset antal, er 4 årige.

Er speciallægen så heldig at få éen af disse hoveduddannelsesstillinger, kan vedkommende se frem til at arbejde som speciallæge efter 6-7 år i Danmark.

Hvorfor er der denne forskelsbehandling alt efter hvilket land man kommer fra?

Hvis de indiske læger selv havde valgt at komme til Danmark, havde de så også fået denne særbehandling?

Havde man løbende de sidste 4-6 år anvendt denne "indiske løsning" på lægemangelproblemet, så havde de ansatte på diverse sygehuse ikke været tvunget til at skulle løbe ekstra meget, tage ekstra vagter og overarbejde, så havde rigtig mange af stillingerne været løbende besat.

I Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 40 af 8. juni 2005 "Vejledning om autorisation af læger uddannet i udlandet" under punkt 4 "tredjelandslæger" står blandt andet følgende:

Når tredjelandslægen søger om autorisation, foretager Sundhedsstyrelsen en vurdering af uddannelsen og stiller i den forbindelse krav om, at ansøger skal gennemføre prøver og/eller prøveansættelse. Uddannelsen betragtes først som sidestillet med den danske lægeuddannelse, når ansøger har gennemført de prøver og prøveansættelser, som Sundhedsstyrelsen har fastlagt.

I samme vejledning under punkt 4.6 "Tilladelse til at betegne sig som speciallæge" står der: Ansøger skal have dansk autorisation og tilladelse til selvstændigt virke som læge, før dansk anerkendelse som speciallæge kan udstedes.

Hvilke prøver og/eller prøveansættelser har disse læger gennemført?

Hvorledes kan man så hurtigt opnå varig autorisation, således at der kan søges om selvstændigt virke som læge?

Hvem (region Midtjylland?) har betalt de 1106,00 kr. i gebyr per ansøgning om selvstændigt virke?

I mine øjne er der i hele dette forløb tale om et stort økonomisk og menneskeligt ressourcemæssigt spild. Økonomisk, da alle disse skatte kroner kunne være enten sparet eller benyttet på en meget bedre måde, eventuelt ved gennem vejledning at hjælpe de allerede herboende speciallæger hurtigere gennem uddannelsessystemet. Og ressourcemæssigt da disse mange speciallægers viden kunne være benyttet meget tidligere.

Skal der være lighed for mennesker, så har Sundhedsstyrelsen et meget alvorligt problem der skal tackles, og vel at mærke tackles på en fair måde.

De herboende speciallægers introduktions- og hoveduddannelsesforløb bør helt bortfalde (evt. ved en lignende dispensation som er kommet de indiske læger til del) således at disse hurtigst mulig kan komme til at arbejde med deres specialer til deres egen og de danske patienters tilfredshed.

Eller de indiske lægers kontrakter bør annulleres og de gennemfører det samme uddannelsesforløb på linie med øvrige udenlandske speciallæger i Danmark.

Økonomisk kompensation til de herboende speciallæger, da de har arbejdet til lavere grundløn end en speciallæge, på grund af manglende information fra Sundhedsstyrelsen omkring dispensationsmuligheder.

Sundhedsstyrelsen bør revurdere deres vejledninger og uddannelsesforløb, således at udenlandske tredjelandslæger som i fremtiden kommer til Danmark og som har gennemgået specialuddannelse i udlandet, vurderes individuelt og ikke behøver gennemføre en total speciallæge uddannelse endnu engang i Danmark.

Jesper Koch-Müller
Gyvelvej 25
4690 Haslev